

ESP E-II Horizon-III FR & M-I Thru NT

Rockma chiness

Een superstrat met Floyd Rose en een eenvoudige metalgitaar, beide uit ESP's E-II-toplijn. Kwaliteit gegarandeerd. tekst Gertjan Smit

Waarvan de laatste van het push-pulltype is om de humbuckers te kunnen splitten.

De gitaar is op de witte binding na geheel in het zwart afgewerkt. Zelfs de achterkant van de hals is zwart, overigens wel in een matte afwerking in tegenstelling tot de hoogglanslak van de body. De overgang hiervan tussen de hals en de body is erg netjes gedaan. Heel vloeiend; het is geen abrupte overgang zoals we laatst bij een andere gitaar tegenkwamen.

De Gotoh locking-stemmechanieken zijn wellicht een klein beetje overkill op een instrument met een double-locking tremolosysteem, maar het zorgt er wel voor dat het verwisselen van de snaren net iets makkelijker gaat. Iets wat altijd wel een tijdrovend klusje is op een gitaar met een Floyd Rose.

■ M-I Thru NT

De M-I ziet er wat minder flamboyant uit dan de Horizon, maar de dieprode matte metallic afwerking

trekt wel gelijk de aandacht. Ook hier treffen we een driedelige esdoorn hals aan die geheel door de body loopt. Dit keer is de body echter van elzenhout gemaakt. De toets is van ebben met eveneens 24 jumbofrets.

De positiestippen en het ontbreken van de binding benadrukken het sobere karakter van de M-I. De elektronica is al net zo eenvoudig: een enkele EMG 81 bij de brug met slechts een volumeregelaar. Op de omgekeerde kop die in dezelfde kleur is gespoten als de body vinden we ook weer Gotoh lockingmechanieken. De achterkant van de hals is deze keer niet in dezelfde kleur meegelakt, waardoor je de drie lagen esdoorn duidelijk kunt zien.

Wat nog zeker het vermelden waard is, is het batterijcompartiment. Dit is van metaal waarbij de houder vast in de body scharniert. Dus geen gedoe met losse afdekplaatjes of deksels die kunnen kwijtraken of breken. Dit laatste

gebeurt vaak omdat afdekplaatjes op de meeste gitaren van plastic zijn gemaakt. Het benadrukt nog eens de kwaliteit van de M-1 en zegt iets over de standaard waarmee ze gitaren bouwen bij ESP.

Geluid

Je merkt aan alles dat de Horizon-III een klasse instrument is. De afwerking is subliem en zodra je hem oppakt en begint met spelen merk je dat niets je in de weg zit.

Het halsprofiel heeft de vorm van een volle C en is daarmee misschien iets voller dan menig andere metalgitaar, maar speelt uiterst comfortabel, mede door de matte afwerking en de perfect afgewerkte frets, die netjes zijn gepolijst en afgerond. Dankzij de doorlopende halsconstructie en de diepe onderste hoorn zijn ook de hoogste frets gemakkelijk bereikbaar.

De Horizon heeft van zichzelf een volle maar heldere klank dankzij de combinatie van het mahonie en

ESP E-II M-I THRU NT
RICHTPRIJS: € 2299,-
LAND VAN HERKOMST: Japan
TYPE: elektrische solidbody
BODY: elzen
BRUG: Gotoh tune-o-matic
TOETS: ebben
HALS: 3-delig esdoorn, doorlopend
FRETS: 24 jumbo
MENSUUR: 628 mm
BREEDTE TOPKAM: 43 mm
ELEKTRONICA: EMG 81 humbucker met volumeregelaar
HARDWARE: zwart
GEWICHT: ong. 3 kg
KLEUREN: Deep Candy Apple Red (testexemplaar), Black Satin
KOFFER: meegeleverd

ESP E-II HORIZON-III FR
RICHTPRIJS: € 2699,-
LAND VAN HERKOMST: Japan
TYPE: elektrische solidbody
BODY: mahonie met esdoorn top
BRUG: Gotoh T1702B
TOETS: ebben
HALS: 3-delig esdoorn, doorlopend
FRETS: 24 jumbo
RADIUS: compound, 228 naar 305 mm
MENSUUR: 648 mm
BREEDTE TOPKAM: 42 mm
ELEKTRONICA: Seymour Duncan Jazz en Custom 5 humbucker, volume- en toonregelaar (push/pull)
HARDWARE: zwart
GEWICHT: ong. 3 kg
KLEUR: See Thru Black Sunburst
KOFFER: meegeleverd
DISTRIBUTIE: Sound Service, Berlijn (D), tel. 0049 (0)337089330
WEBSITE: www.sound-service.eu

De E-II-serie wordt in Japan gemaakt en zijn de beste gitaren die er te verkrijgen zijn in de standaard productielijn van ESP. Daarboven zitten de gitaren uit de customshop (en de USA Series) die nog als exclusief het ESP-logo op de kop mogen dragen. De E-II-serie heeft echter nog wel de ESP-aanduiding in de blokinleg bij de twaalfde fret om te laten zien waartoe deze gitaren behoren.

■ Horizon-III FR

De Horizon-III is de laatste incarnatie van het Horizon-model, de superstrat van ESP. De offset body met de verlengde bovenste hoorn en korte onderste hoorn is een moderne variatie op een beproefd model. Nieuw is dat de Horizon-III nu ook met een Floyd Rose verkrijgbaar is, zoals op ons testmodel; vandaar de aanduiding FR.

De basis van de gitaar is de driedelige esdoorn hals die in zijn geheel door de body loopt. Die body is van mahonie en is afgewerkt met een prachtige gewelfde esdoorn top. De blackburst afwerking zorgt daarbij dat de tekening van het hout goed naar voren komt. Samen met de enkele binding die langs zowel de body, als de toets en kop loopt, geeft dit de gitaar een stijlvol uiterlijk. Waarbij de kop is afgewerkt in dezelfde blackburst als de body met daaronder een bijpassend gevamd esdoorn fineer. De ebben toets is voorzien van 24 jumbofrets en heeft een subtiele parelmoeren blokinleg aan de bovenkant van de toets.

De elektronica is van Seymour Duncan, een Jazz in de hals- en een Custom 5 in de brugpositie die in toom worden gehouden door een enkele volume- en toonregelaar.

De Horizon heeft een volle maar heldere klank dankzij de combinatie van mahonie en esdoorn

Rivalen
Horizon-III FR
 ■ Ibanez RG5320 Prestige
 ■ Jackson SL2 Soloist MJ Series
M-I Thru NT
 ■ Schecter Keith Merrow KM-6 MkIII
 ■ Ibanez RG5221 TFR Prestige
 ■ LTD M-HT

» esdoorn. De Jazz en Custom 5, beide met een licht dip in het middengebied, passen dan ook erg goed bij deze gitaar. Het vertaalt zich in een strak laag met een hoop definitie. Vooral met heel veel gain zorgt dit ervoor dat het geluid niet modderig wordt terwijl het nog steeds goed door de mix heen prikt dankzij het laagje tophoog.

Door de lage output van de Jazz humbucker leent de Horizon III zich niet alleen voor de zwaardere

hem enorm tekort. Natuurlijk is het zo dat hij excelleert in high-gain metalgeluiden, met een enkele EMG 81 die zoals verwacht een strak en gedefinieerd geluid produceert. Maar met de volumeknop net onder je pink kun je er veel meer verschillende geluiden uithalen dan je op het eerste gezicht zou denken. De M-I schoont erg mooi op als je het volume wat terugdraait. Eigenlijk vond ik het wel een verademing, zo'n eenvoudige configuratie. Je

bent op deze manier meer aange-
wezen op je manier van spelen.
Hoe hard of zacht is je aanslag en
waar: meer bij de brug of juist meer
bij de hals. Je zou het qua dynamiek
kunnen vergelijken met het spelen
op een akoestische gitaar.

Conclusie

Met de Horizon-III en de M-I levert ESP weer twee topklasse gitaren af. De afwerking en bespeelbaarheid van beide gitaren is subliem, er is werkelijk niets op aan te merken, of je nu voor de veelzijdige Horizon-III gaat of voor de eenvoudige maar effectieve M-I. Met beide gitaren haal je een absoluut kwaliteitsinstrument in huis.

Je kunt de M-I als een one trick pony zien, maar daarmee doe je hem enorm tekort

muziekstijlen, maar ook voor de wat lichtere genres en classic rock. Voeg hier nog de coilsplit-mogelijkheid aan toe en je hebt een gitaar die een stuk veelzijdiger is dan je op het eerste gezicht zou denken. Het geeft de Horizon een meer open karakter met een hoop sprankel. Persoonlijk ben ik geen grote fan van double-locking tremolo's, maar als het moet, dan het liefst een originele Floyd Rose. In mijn beleving voelt deze een stuk solider en stabiel aan dan de meeste licentie-modellen. De Floyd Rose op deze Horizon-III bevestigt dit nogmaals en bovenal hij is uiterst stemvast.

De M-I voelt bijna identiek aan als de Horizon-III. Niet zo gek want ze delen hetzelfde halsprofiel en dezelfde hals-bodyverbinding. Ook deze gitaar is subliem afgewerkt. Hoewel hij eenvoudiger is uitgevoerd, straalt hij dezelfde klasse uit. Qua klank is de M-I een stuk helderder dan de Horizon, wat niet zo gek is met een elzenhouten body.

Hij is daarnaast ook een stuk resonanter, wat wellicht komt doordat de snaren direct door de body lopen en een halselement ontbreekt. Mijn ervaring is dat op gitaren met een enkele pickup de snaren meer resoneren door het ontbreken van een tweede magnetisch veld dat aan de snaren 'trekt'.

Door zijn eenvoudige opzet zou je de M-I als een *one trick pony* kunnen zien, maar daarmee doe je

ESP E-II HORIZON-III FR

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Veelzijdige moderne superstrat

ESP E-II M-I THRU NT

OORDEEL

» GITARIST ZEGT: Geweldige eenvoudige metalgitaar die meer kan dan je zou verwachten